

PAASTUAJA IV PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine 2Aj36 ,14-16.19-23)

Lugemine teisest Ajaraamatust:

Neil päevil rohkendasid kõik juuda ülemad, preestrid ja rahvas ülekohtutegusid ja käisid paganate igasuguste jäleduste järel, ning rüvetasid Issanda koja, mille Tema oli Jeruusalemmas oma pühamuks teinud. Ja Issand, nende Jumal, läkitas neile korduvalt hoiatusesõna oma saadikute kaudu, sest tema tahtis säästa oma rahvast ja oma koda. Aga nemad ei häbenenud Jumala saadikuid ega hoolinud tema sõnast ning panid naeruks tema prohveteid, kuni Issanda viha süttis põlema oma rahva vastu nii, et ei olnud selle eest enam pääsemist. Ja kaldealased põletasid maha Issanda koja ja kiskusid maha Jeruusalemma müürid. Nad põletasid tulega kõik selle paleed ning löid puruks kõik kallid asjad. Ning kes möögast üle jäid, viis Nebukadnetsar Paabelisse vangi ja nendest said orjad temale ja tema poegadele kuni Pärsia kuningriigi alguseni. Nii sai tõeks sõna, mille Jumal prohvet Jeremia suu kaudu oli kuulutanud: "Nii kaua kui maa pole hüvitanud oma pidamata jäänud hingamispäevi, jääb maa laastatuks, kuni seitsekümmend aastat täis saavad." Ja et läheks täide Issanda sõna, mille Jumal oli prohvet Jeremija suu kaudu kuulutanud, äratas Jumal pärsia kuninga Koorese vaimu, tema esimesel valitsuse aastal, nõnda et ta laskis kuulutada ja kirja kaudu öelda: "Nii ütleb Koores, Pärsia kuningas: Issand, taevaste Jumal, on andnud minule kõik kuningriigid maa peal ja tema on käskinud ehitada temale koja Jeruusalemmas, Juudamaal. Kui keegi teie seas on tema rahva hulgast, siis Issand, ta Jumal, olgu temaga, ja tema võib minna." See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps137, 1-2. 3. 4-5. 6 R:5a)

R: Ma ei unusta sind, taevane Jeruusalemm.

Me istusime Paabeli jõgede kaldail
ja nutsime, kui mõtlesime Siionile.
Remmelgate otsa, mis seal kasvasid,
me riputasime oma harfid.

R:

Sest need, kes meid vangi viisid,
nõudsid, et me laulaksime,
meie sundijad nõudsid meilt rõõmulaule:
"Laulge meile mõnd Siioni laulu".

R:

Kuidas võiksime laulda Issanda laulu
võõral pinnal?
Kui ma sind unustan, Jeruusalemm,
kuiivagu minu parem käsi.

R:

Jäägu mu keel suulae külge kinni,
kui ma sinule ei mõtle,
kui ma ei pea Jeruusalemma
oma ülimaks rõõmuks.

R:

(Teine lugemine Ef2 ,4-10)

Lugemine püha apostel Pauluse kirjast efeeslastele:

Vennad: Jumal, kes on väga helde, on ka teid elavaks teinud, kes te enne olite surnud oma üleastumiste pärast, sest tema armastus, millega ta meid on armastanud, on suur ning tema armust olete teiegi õndsaks saanud. Jeesus Kristuses on ta meid üles äratanud ja koos Jeesusega seadnud meid istuma

taevariigis, et osutada tulevasel ajastul oma armu ülisuurt rikkust meie vastu Kristuses Jeesuses. Sest armust olete te usu läbi õndsaks saanud, mitte omaenese jõust. Jumal on õndsakssaamise teile kinkinud, mitte et oleksite oma tegude läbi pääsenud - nendest ei saa keegi kiidelda. Sest meie kõik oleme tema loodud, loodud Jeesuses Kristuses heade tegude jaoks, et me neid teeksime nii, nagu Jumal on ülevalt meile määranud.
See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh3 ,16)

Sest nii on Jumal maailma armastanud, et ta on andnud oma ainusündinud Poja, et igäühel, kes temasse usub, oleks igavene elu.

(Evangeelium Jh3, 14-21)

Lugemine püha Johannese evangeeliumist:

Jeesus ütles Nikodeemusele: " Nii nagu Mooses kõrbes mao ülendas, nii peab ka Inimese Poeg ülendatud saama, et igäühel, kes temasse usub, oleks igavene elu. Sest nõnda on Jumal maailma armastanud, et ta on andnud oma ainusündinud Poja, et ükski, kes temasse usub, ei läheks hukka, vaid et temal oleks igavene elu. Jumal ei ole oma poega selleks maailma saatnud, et ta maailma üle kohut mõistaks, vaid et maailm tema läbi õndsaks saaks. Kes temasse usub, selle üle ei mõisteta kohut; aga kes ei usu, selle üle on kohus juba mõistetud, sest ta ei ole uskunud Jumala ainusündinud Poja nimesse. Ja kohtuotsus on see, et valgus on tulnud maailma, aga inimesed armastasid pimedust enam kui valgust, sest nende teod olid kurjad. Ja igäüks, kes teeb kurja, vihkab valgust ega tule valguse juurde, et tema tegusid ei laidetaks. Kes aga nõuab taga tõde, tuleb valguse juurde, et tema teod saaksid avalikuks, sest need on tehtud Jumalas."
See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad: meie, kristlased, usume, et Jumal elab taevas. India teadlaste väitel õnnestus neil mõnda aega tagasi kindlaks teha, et taevas, pealpool pilvi, on tõepoolest elu. Ei, nad ei leidnud sealt valge habemega vanameest harfi mängivate inglite keskel istumas, vaid mikroorganisme, baktereid ja seeni, mis kosmilist kiirgust ja päikesetorme trotsides jäävad ellu isegi 40 kilomeetri kõrguses.

Maine elu võib olla vahel uskumatult sitke ja valida eluruumiks alad, kus valitsevad elamiseks lausa võimatud tingimused. Ka meis varjab end see elujanu, ja kuigi peaksime kristlastena ootama Kristuse taastulemist ja Jumala Riigi ilmumist, liiguvad meiegi mõtted liiga sageli maisetel radadel. Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

"Kes nõuab taga tõde, tuleb valguse juurde, et tema teod saaksid avalikuks, sest need on tehtud Jumalas." Jah, valguse juurde, armsad õed ja vennad! Missugust rolli mängib valgus meie elus? Nagu mõnedki teist juba aimavad, annab niisugune küsimuseasetus ainet teaduslikuks aruteluks - ja te ei pea pettuma, ma ei lase seda võimalust tõesti käest!

Niisiis, kui me midagi näeme, siis mida me näeme tõepoolest? Füüsikud naeraksid meid kindlasti välja, kui arvaksime, et näeme meie ümber materiaalseid objekte endid, ja nimetaksid seda naiivseks realismiks. Selleks, et midagi näha, ei piisa, et see miski asetseb meie läheduses, vaid me näeme seda üksnes siis, kui tegu on valguseallika, või valguse - üliväikeste valguseosakeste footonite - peegeldusega mingil objektidel. Päril pimedas ei näe me ju mitte midagi.

Kuidas miski välja näeb, otsustame me valguskimpude konfiguratsiooni alusel. Valguses on kõik spektrivärvid. Tegelikult ei ole roosiõis ju punane, vaid tema pind on niisuguste füüsikaliste omadustega, mida inimene punasena näeb. Ülejäänud värvid neelduvad õielehes. Taevatähe valgus, mida me näeme, võib pärineda tähtelt, mis on juba ammu kustunud. Ja miks me ei näe ka siis midagi, kui silmad kinni paneme? Sellepärast, et valgus peab langema silma võrkkestale ja see ärritus peab silmanärvide kaudu jõudma ajju. Kui need närvide läbi lõigata, siis on inimene pime.

Teisalt näeb inimene und kinniste silmadega - meie aju suudab talletada mälestuse valgusest ning selle inimesele filmina ette mängida. Aga materiaalses maailmas ei ole värve, lõhnu, maitseid ega valusid, on vaid aatomite erinev ehitus ja füüsilised väljad, mis ajas ja ruumis muutuvad. Nii võime öelda, et välismaailm eksisteerib meie jaoks ennekoike meie eneste ajus.

Niisiis, kui me tahame mõista seda valgust, millest Jeesus tänases evangeeliumis räägib, peame oma "valgusekäsitlesega valguse juurde tulema". Loodusnähtuse kasutamine võrdleva sümbolina peab jääma kehtima ka siis, kui me oleme maailma kohta midagi uut teada saanud. Näiteks sedagi, et kui kui meie planeet oleks pidevalt päikesevalguse käes ja ei saaks öö pimeduses ära jahtuda, oleks õhutemperatuur siin pidevalt umbes 200 kraadi. Tuleb välja, et meie maine eksistents on valguse kõrval ka pimedusest lausa sõltuv. Nii ei saa me kurjustki tänapäeval käsitleda ainuüksi teadlike ja vabatahtlike tegudena, vaid teatud osa kurjusest on ahelreaktsioon kurjategija kogetud hoolimatusele ja ebaõiglusele, või siis vahel ka põhjustatud vaimuhaigustest või ajuhäiretest. See tähendab, et karistamisega ainuüksi ei ole võimalik kuritegevust ära hoida.

Armsad õed ja vennad, me teame tänapäeval mõndagi sellest, mis ühe inimese ajus toimub - teame nii palju, et seda ei saa enam ignoreerida: pole kaht inimest täpselt ühesuguse ajuga, ühesuguse maitse, vaimuannete ja kiusatustega. Seetõttu tunduvad vanad ja välised moraaliireglid ebaõiglased - nad nõuavad kõigilt ühtemoodi, see tähendab, ühelt inimeselt liiga palju ja teiselt liiga vähe. Uued, arenenud maailmas kehtivad käitumisharjumused keskenduvad aga seevastu pigem vabadustele ja õigustele, jättes kohustused sageli täiesti tähelepanuta.

Valguse juurde tulemine tähendab ausat vaadet nii minevikule kui olevikule, et areng saaks toimuda suuremate vapustusteta. "Sellepärast on iga kirjatundja, kes on õpetatud taevariigi jaoks, majaperemehe sarnane, kes oma varakambriist võtab välja uut ja vana." (Mt 13,52)

Me peame õppima ausalt hindama oma võimeid ja võimalusi, õigusi ja kohustusi, et me oleksime head majapidajad oma tegude üle kuni Issanda taastulemiseni. Aamen.